No. 1584

DE TIJD.

1½ C. NOORD-HOLLAND.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 5,00; voor de buitensteden *f* 6,00; franco door het geheele Rijk.
Brieven, Gelden, enz. FRANCO te adresseren aan het Bureau dezer COURANT.

VRIJDAG, 9 JULIJ

Advertentien van *Zes* regels en daar beneden worden tegen *f* 1,00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents per regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 8 Julij.

Voor eenige dagen deelden wij een artikel mede uit de *Juni-Rundschau* in de *Kreuzzeitung* over het *Verval van het Protestantismus*. Aan dienzelfden protestantschen schrijver ontleenen wij nog de volgende beschouwingen over

Het vermogen der Missiën.

Onder dusdanige omstandigheden treden de roomsch-katholijke missiën, — slechts één korps van het groote leger, waarmede de Roomsche Kerk de wereld tracht te veroveren — in den Pruissischen Staat op. Zij zijn *sterk door al die goddelijke waarheid, welke de Roomsche Kerk in haren schoot bewaart, — sterk door de diepe behoefte aan gezag, aan rotsvaste zekerheid, aan voldoende leiding van boven, welke* juist thans bewust of onbewust, *in zoo veler harten en gewetens brandt,* — sterk tegenover den algemeenen afval des geloofs door de steeds toenemende eenheid van hare Kerk — sterk door eene *tucht,* welke door de Bisschoppen verstandig geleid en door de geestelijken en missionarissen vrijwillig gehoorzaamd wordt — sterk door den principieelen afstand, dien de revolutie van alle negatieve vrijheid gedaan heeft, en waarvan de Roomsche Kerk behendig en ijverig, positief partij trekt — sterk vooral door het alom verzwakte toezigt van den Staat en door de vrijheid van spreken, van drukpers en van vereeniging — sterk door de nederlagen, die wij ons door onze houding ten aanzien der gemengde huwelijken en der Aartsbisschoppen in 1837 en 1838, en ten aanzien van Ronge en konsorten in 1845, en tot in de Maart-dagen hebben op den hals gehaald; kortom bovenal sterk door den aggressieven moed ter zegepraal, dien de Roomsche Kerk, aangespoord door zoo vele handtastelijke goede uitkomsten, in Duitschland niet minder dan in Frankrijk en Engeland, in hare geheele houding aan den dag legt.

Wij behoeven naauwelijks de waarschuwing te doen dat wij ons tegen over zulke tegenstanders niet moeten verlaten op *politie-maatregelen.* Te vuur en te zwaard konden in de zestiende eeuw de hervorm-bewegingen in België, Spanje en Italië onderdrukt; door den dertigjarigen oorlog kon Bohemen en Oostenrijk weder bijna uitsluitend katholijk gemaakt; door bloedige strafwetten heeft het Pausdom eeuwenlang uit Engeland en Schotland zoo goed als verbannen kunnen worden!

God zij geloofd! dat het der Pruissische regering tot zoodanige gewelddadige middelen niet alleen aan het regt en de magt, maar ook aan den wil ontbreekt. Trouwens wat kleingeestige beperkingen uitwerken, dat heeft de titel-bill geleerd — een knal in de lucht, die niemand heeft vervaard gemaakt; — en wat bureaukratische vervolgingen in den stijl der 19de eeuw afdoen, dat leerden ons de Keulsche verwarringen. *Bovendien zou elke zoodanige maatregel tegen Rome, dubbel op de Evangelische Kerk terug vallen* en de vrije beweging belemmeren, waaraan deze thans meer dan ooit behoefte heeft.

Want het komt slechts aan op eenen strijd des geestes — en daarop alleen. Wie tegenover Rome Evangelische vrijheid verlangt, die moet bedenken dat ook op dit gebied, even als op het politieke, vrijheid wezenlijk een positief en niet enkel een negatief begrip is. Den positieven inhoud onzer vrijheid — den levenden vermogenden inhoud, die de negatieve vrijheid, de bloote onafhankelijkheid van Rome, eerst mogelijk maakt, — dat geestvermogen moeten wij putten uit de diepste diepte der goddelijke waarheid, uit de eenwige en rijk vloeijende bron des goddelijken woords, en uit de wonderbare *totaliteit* der ééne, algemeene, christelijke Kerk, uit de geheimvolle wezenlijkheid: *quod semper, quod ubique, quod ab omnibus,* die voor het natuurlijk verstand een onding, maar voor het geloof een juweel is.

Doch ook hier is het de zaak om eerst boete te doen, boete, welke deze *Rundschauen* den Staat als zoodanig, zoo dikwijls, en toch met zoo weinig gevolg gepredikt hebben. HET ONBOETVAARDIGE PROTESTANTISMUS HEEFT GEENE TOEKOMST. Erkennen en belijden wij daarentegen onze zonden en onzen *afval,* niet enkel als individus, maar als groot lid der algemeene Kerk — laten wij ons op nieuw gronden en vestigen op de eeuwige rots, waarop de geheele Kerk gebouwd is — zijn wij eerst weder trouwe, gehoorzame, zalige onderdanen van den mensch-geworden Koning, die een eenig koningrijk gesticht heeft, even zoo reëel, ja veel reëeler dan het koningrijk Pruissen — dan zal de goddelijke waarheid ons sterk en vrij maken, de waarheid, welker oneindige volheid en diepte Gods onnaspeurlijk raadsbesluit door de reformatie (*sic*) zoo rijkelijk, hoezeer dan ook te midden der wilde stormen van menschelijke zondigheid, weder aan het licht heeft gebragt (!)

Dan zal het ons echter ook duidelijk worden, dat *de roomsch-katholijke missionarissen,* hoezeer onze tegenstanders, toch niet enkel onze tegenstanders, maar *ook onze mede-arbeiders en broeders* zijn. De dief brengt de gestolen zaken terug. De echtbreker verlaat den weg, die ter verdoemenis voert. De majesteitschenner huldigt, de oproermaker gehoorzaamt zijnen aardschen en zijnen hemelschen Koning. Kortom, den armen — den armen naar ligchaam en geest — wordt boete en geloof gepredikt, en volgens onpartijdige berigten van verschillende zijden moeten wij zeggen: *aan de goede vruchten kent men den goeden boom.* Wij beroemen ons op de Evangelische vrijheid.... Welnu, — bewijzen wij haar daardoor, dat wij ons verheugen over ieder Godswerk. Eene vrijheid, die mij dwong om zuur te zien, wanneer Roomschen, ja zelfs wanneer Jezuiten de Kerk opbouwen, zou geen evangelische vrijheid, maar onevangelische smadelijke slavernij zijn. Wij hebben minder verontschuldiging dan de Roomschen, wanneer wij ons hardnekkig verblinden tegen de vrije en menigvuldige genade Gods. Het gezegde van den eerwaardigen kardinaal van Breslau moest ons geweten treffen, dat woord waarin hij ons uitnoodigt tot den strijd tegen ongeloof en zonde, »*zoo ver het gaat met vereende krachten.*" Hij heeft ons, om nog eenmaal zijne eigene woorden te gebruiken, herinnerd aan het schoone gezegde van eenen protestantschen staatsman: *Spero has inimicitias non fore æternas.*

Het is alleen uit godsdienstige onverdraagzaamheid, merkt een achtingswaardig dagblad aan, het is geenszins uit zucht tot handhaving der orde, maar alleen uit een geest van vervolging tegen de Katholijke Kerk, dat de Protestanten aan de Katholijken in Engeland het houden van processien verbieden. Het bewijs hiervan is dat de regering die deze aan de Katholijken zoo dierbare uiterlijke plegtigheden verbiedt, er wel degelijk voor zorgt om op officieele en als het ware tartende wijze openlijk te verklaren, dat die hatelijke wetsbepalingen geenszins betrekking hebben op de processien der Anglikanen. Insgelijks is in eene diskussie in het Huis der Gemeenten onlangs uitgemaakt, dat die wet op Ierland even zoo zeer van toepassing is als op Engeland en Schotland.

In Ierland zelfs zullen alzoo de Katholijken, die bijna de geheele bevolking uitmaken, niet in pogtigen optogt buiten hunne kerken mogen treden; doch aan de Protestanten, hunne verdrukkers, zal het vrijstaan op straat vertooningen te maken en banieren te ontrollen tot bespotting en verguizing van de H. Godsdienst, waaraan Ierland eene zoo onkreukbare trouw bewezen heeft.

Dat zulke maatregelen slechts dienen om de Katholijken, die men het zwakst waant, tot het uiterste te drijven, en in de hoogste mate te verbitteren, lijdt geen twijfel, en de billijke verontwaardiging van geheel Europa valt natuurlijk ten deel aan eene zoo onbillijke en wreede politiek, die dan ook trouwens te Stockport reeds hare vruchten gedragen heeft.

Ook protestantsche dagbladen erkennen de heillooze gevolgen dier sarrende politiek. Zoo zegt o. a. de *Morning Chronicle* betreffende de gebeurtenissen van Stockport:

»Ziehier, dan de eerste vruchten van de proklamatie van Lord Derby: De *Riot-act,* de dragonnades, de vloek der weduwen, het ontwaken na een slaap van meer dan 20 jaren, en de ijsselijkste van alle onzettigheden, de godsdiensttwisten.

»Het oproer had een zoo vreesselijk aanzien, dat de politie van eene groote stad volkomen verlamd bevonden werd. Alle huizen van Ieren werden leeggeplunderd en verwoest. Wij hopen dat de waakzaamheid der plaatselijke autoriteiten, en *de den Ieren zalven aangeboren eerbied voor hun geloof,* de verspreiding van het twistvuur beletten zal; maar onder welk opzigt zullen de verhalen der betreurenswaardige gebeurtenissen van Stockport in Ierland aankomen, en dat wel kort voor de algemeene verkiezingen? Reeds heeft de Lord-luitenant van Ierland, graaf Eglinton, zich verpligt gezien den inkonstitutioneelen maatregel te nemen, om op zekere punten, vóór en gedurende de verkiezingen troepen te doen post vatten."

De *Daily-News* levert een verslag van het gebeurde te Stockfort, en zegt:

»Een der aanvoerders der muitende volkshoop riep luid: »Naar de katholijke kerken!" En terstond stroomde een groot gedeelte van de menigte naar de kapel van Edgeley op eene halve mijl afstands, brak de kerkdeuren open, verbrijzelde de altaren, nam de banken weg, stapelde ze opeen voor het huis van den pastoor, waar zij ook binnendrong, de meubelen er uithaalde en ze gezamenlijk aan de vlammen overgaf. Minstens twee duizend personen hebben zich aan die schanddaad schuldig gemaakt, en hebben van hun vernielingswerk niet afgezien dan na de aankomst der autoriteiten en van de burgerlijke en militaire magt.

»Een orgel ter waarde van 4800 gulden is vernield; van de kapel en de pastorij zijn alleen de muren staande gebleven.

»De katholijke kapel van den H. Michael te Stockport is even voor 11 ure des avonds aangetast; altaren, kandelaars, beelden, den Zaligmaker, de H. Maagd, den H. Patrick, den H. Petrus of den H. Jozef voorstellende, zijn alle verbrand. De banken werden te pletter geslagen en uit de kerk geworpen. Met het orgel ging het even zoo. Men is niet in staat die algemeene verwoesting te beschrijven, die voortduurde tot dat de magistraatspersonen, voorafgegaan van den maire en de policie en begeleid door een sterke magt, de menigte even vóór middernacht uiteen dreef."

Acht dagen te voren had zich eene katholijke processie in de straten van Stockport vertoond, zonder dat daarvan eenig oproer of ergernis het gevolg is geweest. De lage volksmenigte is daar even als elders niet eerder in beweging geraakt, dan nadat zij daartoe in zeker opzigt van de regering zelve van Groot-Brittanje de aanmoediging en het teeken ontvangen had.

De Londensche *Morning-Advertiser* berigt, dat Z. H. Pius IX dezer dagen de maatregelen tot vestiging der katholijke bisschoppelijke hierarchie in Groot-Brittanje heeft voortgezet, gelijk aan die der Anglikaansche Kerk, zegt het blad, en dat hij een Deken en een Kapittel benoemd heeft, in betrekking met de hoofdkerken en de katholijke bisschoppen in het geheele land.

De eerste benoeming, zegt de *Morning-Advertiser,* is die van den rev. Dr. Whitty tot hoofd van het kapittel van het aartsbisdom Westminster, met den titel van *Proost.* De rev. Dr. Maguire zal de funktien van *canonicus theologicus,* en de rev. F. Long die van *canonicus penitentiarius* vervullen.

De benoemde kannunniken zijn overigens de volgende: de Right-rev. E Searle, sekretaris van Z. Emin. den Kardinaal-Aartsbisschop van Westminster, de rev. Fr. Oakeley, de rev. Dr. Weathers, de rev. G. Rolfe, de rev. J. O'Neal, de rev. J. Maguire, de rev. William Hurst, de rev. G. Last, en de rev. T. Long.

De volgende partikuliere korrespondentie uit de *Emancipation* vonden wij merkwaardig genoeg, om als een staaltje midden uit het leven te worden medegedeeld. Daaruit moge dan tevens blijken, hoeveel liefde den waardigen jongen Keizer van Oostenrijk wordt toegedragen:

»De Keizer van Oostenrijk zal zich op zijne reis naar Hongarije niet ophouden, ofschoon hij 48 uren te Weenen heeft moeten vertoeven; heden zelf zal hij zich weder op weg begeven, om zijn zegenrijken voet door de rijke landstreken der Magyaarsche gewesten voort te zetten.

»Uwe lezers zullen met belangstelling de bijzonder-

heden vernomen van 's Keizers verblijf te Jaszbereny, de hoofdstad der Kumans. Na bij zijne intrede in de stad door eene eerewacht van twaalf honderd edellieden te zijn ingehaald, begaf Z. M. zich naar de hoofdkerk, waar hij door Mgr. den Aartsbisschop van Erlau en eene talrijke priesterschaar werd opgewacht, die den Vorst in statigen optogt naar den voor hem in het koor opgerigten troon geleidden. Z. M woonde toen het plegtig *Te Deum* bij, dat ter zijner eer gezongen werd, en verliet vervolgens met hetzelfde ceremonieel de hoofdkerk, om twee divisien lansiers te Jaszbereny in bezetting liggende in oogenschouw te nemen.

»Ten twee ure begaf de Keizer zich aan tafel met een groot aantal aanzienlijke genoodigden, terwijl een militair muzijkkorps de volksliederen des Keizerrijks speelde. Onder het dessert werden de beide zaaldeuren wijd opengezet, en het hoofd der Kumans, gevolgd van de voornaamste leden van dien aristokratischen volksstam, verhoonde zich voor den Keizer. Dat opperhoofd hield in de eene hand eene groote drinkschaal, en in de andere een horen, die sedert het jaar 703 zorgvuldig bewaard was gebleven, en verzocht Z. M. hem te vergunnen uit naam zijner landgenooten, die, gelijk men weet, allen edellieden zijn, hem den keizerlijken en van oudsher gebruikelijken heildronk toe te brengen. Keizer Frans Josef gaf een toestemmend teeken, en het opperhoofd dronk den geestrijken inhoud van zijne drinkschaal in ééne teug ledig, en den horen tot op de hoogte van zijn gelaat opheffende, bedankt hij Z. M. uit naam van geheel het land, hetwelk hij gelukkig noemde van in zijn midden het hoofd van het Habsburger vorstenhuis te bezitten, en hem de verzekering te kunnen geven van eene onkreukbare trouw.

»Op deze woorden met warmte en geestdrift uitgesproken, antwoordde de monarch, dat niemand beter dan hij het edel karakter der Kumans kende en waardeerde; dat hij voortaan op hunne gehechtheid en trouw staat maakte, gelijk zij ook evenzeer konden rekenen op zijne gestadige zorg voor de belangen des lands, enz. De Keizer die in zijne rede herhaaldelijk door vreugdekreeten werd gestoord, nam vervolgens op zijne beurt, op de gebruikelijke wijze, den ouden horen en de drinkschaal in de hand en dronk op de gezondheid der dappere Kumans.

»Toen Keizer Frans Jozef van tafel opstond, naderde eene deputatie van jongelingen en maagden, eerstgenoemden in half burgerlijk half militair kostuum, en laatstgemelde in hare sierlijke en schilderachtige kleederdragt, den Keizer, om hem geschenken aan te bieden, gelijk zulks eeuwen lang bij de Magyaren is in zwang geweest, zoo dikwijls een Souverein hen met een bezoek kwam vereeren. Niets is zonderlinger dan die geschenken. Zij bestaan namelijk uit een zwart lam met eene witte ster voor het hoofd, een herderstaf met laurierbladen en rosé-linten versierd, een groote kaas, een aantal brooden van zuivere tarwe en eene vaas met rooktabak gevuld.

»Elk dezer geschenken heeft eene bijzondere beteekenis: het lam beduidt het paaschlam, dat door den vorst zoowel als door zijne volkeren genuttigd wordt. De herdersstaf beteekent het oppergezag, en de drie andere geschenken stellen de voornaamste voortbrengselen des lands. De Keizer heeft al het hem aangebodene met veel minzaamheid ontvangen.

»Terstond na de plegtigheid, welker bekoorlijke naiveteit aan de eerste eeuwen herinnerde, werd er een jongeling en eene jonge dochter, die des morgens door de banden des huwelijks vereenigd waren, bij den Keizer binnengeleid, die hun zijn zegenwensch en bovendien als bruidgeschenk eene fraaije beurs met 50 dukaten gaf, en het mooije zwarte lam, dat hij zoo even zelf ontvangen had, aan hunne hoede toevertrouwde.

»In den avond had de stad Jaszbereny het voorkomen van een volkomen middeleeuwsch feest. De huizen waren verlicht; tafels met wijn en vleeschspijzen als overladen, waren aan elken hoek van de straat nedergezet; de tallooze bevolking der naburige streken, die van alle kanten was toegestroomd, had zich op de pleinen gelegerd, en wat aan die volksvermakelijkheden van een land, dat alleen met graven en barons bevolkt is, de kroon opzette, was een groote os, die in zijn geheel aan het spit werd gebraden

»Het is zoo als ik u reeds vroeger heb gemeld: het is genoeg dat de Keizer zich vertoont of den mond opent, om aller toegenegenheid te winnen en aller harten tot zich te trekken. Verbeeld u echter niet dat zijne redevoeringen en zijne antwoorden op de toespraken der deputatien allen hoffelijk en liefelijk zijn; dan zoudt gij u schroomelijk vergissen. De Keizer heeft vergeven, maar hij heeft niet vergeten, en hij weet hieraan des noods te herinneren, wanneer de gelegenheid zich voordoet.

Zoo gebeurde het onlangs dat het hoofd van een hoogadellijk geslacht, dat in den revolutionnairen maalstroom van 1848 en 1849 eenigermate was medegesleept geworden, tot den Keizer zeide: »Zie, Sire, hoe het Magyaarsche volk u bemint, en hoe het feest viert over uw bijzijn. Welke betuigingen van toegenegenheid en trouw! Welk een geestdrift! Heeft men ooit iets dergelijks gezien?"

— »O ja," antwoordde de Keizer glimlagchend, doch met nadruk.

— »Waar dan, Sire?"

— »Op deze zelfde plaats."

— »Wanneer, Majesteit?"

— »Toen Kossuth, die mijne plaats wilde innemen, dezelfde bewijzen van toegenegenheid en trouw ontving!"

. . . .

Men schrijft ons uit Gouda:

»Den 6 Julij was een regt genoegelijke feestdag voor de R. K. gemeente van de Lieve-Vrouwe kerk op de Haven te Gouda. Op dien dag mogt onze waardige en zeer beminde Herder W. de Bruijn het geluk genieten zijn 25-jarig priesterschap plegtig te vieren. Zijn Wel-Eerw. werd in het onbloedig offer, hetwelk hij tot dankbaarheid voor de gedurende den loop van 25 jaren genotene gunsten en weldaden den Allerhoogste opdroeg, door eene talrijke priesterschaar omringd; terwijl bij die gelegenheid de Wel-Eerw. heer G. F. Albers, Pastoor te Voorhout, naar aanleiding van Joël XV: 16, eene zeer doelmatige en sierlijke redevoering uitsprak, welke op de gemoederen van alle zijne toehoorders een diepen indruk maakte.

»Geve de goede God dat wij nog lang in het bezit van onzen waardigen Herder mogen blijven, om ons door zijne stichtende voorbeelden en heilzame leeringen op den weg des Hemels te geleiden."

Z. M. heeft op voordragt van den Minister van Binnenlandsche Zaken, bij gelegenheid van het 25jarig bestaan der Koninklijke Muziekschool te 's Gravenhage, eene buitengewone gouden Rijksmedaille geschonken aan den heer J. H. Lubeck, direkteur dier school, voor de uitnemende diensten, door hem gedurende dat tijdvak aan de toonkunst hier te lande bewezen.

Bij een dezer dagen door den Koning genomen besluit, is de uniform voor de bataljons grenadiers en jagers aanmerkelijk gewijzigd; zijnde namelijk: de gouden en gele lissen op de groote tenue-rokken der officieren en manschappen zijn afgeschaft, als ondoelmatig bevonden, en vervangen voor de officieren door twee geborduurde gouden lissen aan iedere voorzijde in de lengte van de kraag, benevens drie zoodanige horizontaal geplaatste geborduurde lissen, zijnde de overslag van den rok voor den geheelen troep vervallen en [illegible] pen bevestigden rok. Deze laatste verandering is ook bij de jagers ingevoerd en hunne officieren bekomen gouden geborduurde lissen op kraag en gulpen. Wijders is nog de gouden of witte kwast vóór, de pluim ter zijde van en de grenaat achter op de grenadiers-muts afgeschaft, zullende de bodem voortaan niet meer met rood laken maar ook met beerenhuid bezet moeten zijn. Alleen de hoofd-officieren dragen, in groot tenue, op de grenadiers muts eene witte aigrette.

Dezer dagen is, namens den Koning, afgewezen het verzoek van Evert Jan Hallerdijk, gewezen kondukteur op de diligence van den heer van Heumen, thans zonder beroep, te Arnhem, en Johannes Hopman, vroeger postiljon op dien wagen, wonende te Nijmegen, om kwijtschelding van de gevangenisstraf en geldboeten, waartoe zij door de arrondissements-regtbank te Nijmegen, bij vonnis van 21 April 1852, zijn veroordeeld, wegens verwonding door onvoorzigtigheid en overtreding van het reglement op de dienst der openbare middelen van vervoer te lande.

Men schrijft uit Diever aan de *Drentsche Courant*, 3 Julij:

»Gepasseerden Woensdag had de knecht van W. H. de onvoorzigtigheid, om met paarden en wagen in de onmiddelijke nabijheid van het in den hof staand bijenhok te rijden, alwaar hij iets te verrigten had, zoodat de zoden, waarmede het bijenhok op het eind was gesloten, door een der paarden werden omver geworpen, en tegen een der korven aanvielen. Hierdoor werden de diertjes woedend, vielen in groote menigte op paarden en knecht aan, staken hen zoo geweldig, dat de knecht al spoedig de vlugt nam, de paarden in het tuig vast raakten, en de wagen gedeeltelijk verbrijzeld werd. W. H., dit tooneel ziende, grijpt een mes, snijdt de tuigen los, en terwijl een der paarden de vlugt neemt, is het andere bijna door geene stokslagen van de plaats te krijgen. Met groote moeite brengt men het dier in beweging, doch wordt als met zwermen achtervolgd. Door het verre te verwijderen, wordt het paard eindelijk bevrijd van de woedende diertjes, die niet alleen de zigtbare huidvlakte des ligchaams met hun gift bezwangerd hadden, maar ook in groote menigte in den bek die het dier, door vermoeidheid, angst of pijn, open hield en in de neusbolten, de ooren enz. gekropen waren. Onmiddelijk werd de hulp van den rijksveearts te Dwingelo ingeroepen. Deze bragt het nu woedende dier, dat aan een lange paal bevestigd werd, in de nabijheid van een waterput, liet bij wijze van stortbad onophoudelijk, met emmers, water over het ligchaam, doch vooral over den kop gieten, en diende eene ruime aderlating toe. Na aldus eenigen tijd gehandeld te hebben, verminderden de aanvallen van razernij; inwendige middelen werden toegediend en met de stortbaden op den kop werd continueel voortgegaan. Volgens verklaring van den veearts is het dier nog niet buiten gevaar. Ook bij den knecht, die er monstrueus uitzag, is geneeskundige hulp ingeroepen, doch hij was den volgenden dag veel beter. W. H. is om het hoofd als bezaaid met angels. — Laat dit als eene waarschuwing voor anderen dienen."

STATEN-GENERAAL.

TWEEDE KAMER.

Zitting van Woensdag 6 Julij.

In deze zitting is ingekomen een wets-ontwerp tot wijziging van de heffing bij admodiatie van sommige accijnsen in Limburg. De algemeene beraadslaging over het wetsontwerp [illegible] en zal morgen ten elf ure worden hervat.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN

FRANKRIJK.

PARIJS, 6 Julij. Heden is de zitting van den Senaat gesloten. De vergadering heeft verklaard, genoegen te nemen met de afkondiging der wetten, welke aan haar onderzoek waren onderworpen; de maarschalk Jerome, voorzitter, hield eene toespraak, welke herhaaldelijk is toegejuicht; de minister van staat, de heer de Casabianca, las het besluit van den President, dd. 5 Julij, tot sluiting voor.

— De hooge raad voor het onderwijs is tegen 12 dezer bijeengeroepen en zal ruim eene maand bijeen blijven. Men gelooft, dat deze zitting vrij belangrijk kan zijn.

— Men verzekert, dat thans geheel voltooid is het reglement, waarbij het huis van den President op een vorstelijken voet en meer in overeenstemming met de onbekrompene civiele lijst, die hem is toegestaan, wordt gebragt.

— Het ministerie van Justitie houdt zich ijverig bezig met de zaak der amnestie op 15 Aug. Men zegt, dat er»ergens over gedacht wordt, om de aanzienlijke ballingen, van wier roem en talenten Frankrijk thans is [illegible] naam van den heer Thiers moet genoemd zijn, even als die van den gen. Leflô; of echter de generaals Changarnier en Lamoricière in de amnestie zullen begrepen worden, betwijfelt men zeer.

— Bij een besluit van den minister van openbaar onderwijs van den 3 dezer zijn bepalingen gemaakt strekkende tot uitvoering van het voorschrift der wet op het onderwijs van 15 Maart 1850, volgens hetwelk het lager onderwijs ook onderrigt in de grondbeginselen van den landbouw zal kunnen bevatten. De Regering wenscht aan de lagere scholen een praktisch onderrigt in het landbedrijf te verbinden, en zal daarvan op verschillende punten des lands eene proeve nemen, waartoe de Prins-President uit zijn eigen inkomen eene som heeft beschikbaar gesteld om akkers te huren, welke door de schoolkinderen onder leiding van den schoolmeester zullen bewerkt worden.

— Van een rapport betreffende het sedert Mei 1850 in gebruik zijnde cellulaire gevangenisgesticht *Mazas* te Parijs, eene gevangenis voor preventive opsluiting met eene bevolking van gemiddeld ruim duizend gedetineerden, wordt door den officieelen *Moniteur* van den 4 dezer een gedeelte opgenomen; het beschouwt de inrigting uit het zedelijk oogpunt. De van overheidswege tot het onderzoek benoemde kommissie, bestaande uit acht bij uitstek deskundige personen, zegt in dit gedeelte van haar rapport hoofdzakelijk het volgende:

»De gedetineerden die vroeger in tuchthuizen of galeikerkers straf hadden ondergaan, verklaarden ons eenstemmig, dat zij de voorkeur [illegible] twee jaren in een galeikerker dan een in Mazas door te brengen: een blijk dat de eenzame opsluiting als straf beter beantwoordt aan het doel om af te schrikken.

»Doch de meesten dergenen die aan de gezamenlijke opsluiting de voorkeur zeiden te geven, voegden er bij, dat zij niet tot herhaald misdrijf zouden vervallen zijn indien zij bij hun eerste misdrijf niet met andere misdadigers waren opgesloten geworden.

»De gedetineerden van Mazas, die nog niet of slechts korten tijd in gevangenissen van gezamenlijke opsluiting gezeten hebben, verklaren alle dat zij aan het leven in de gevangencel de voorkeur geven; zij hebben er meer gemoedsrust: zij verkeeren er niet onder lieden wier gesprekken, raadgevingen en gewelddadigheid voor hen gevaarlijk en ondragelijk zouden zijn; en zij verlaten de gevangenis zonder gevaar van later door medegevangenen herkend te worden.

»Dat deze verklaringen opregt zijn, is feitelijk gebleken: want de meesten die, na eene preventive op-

sluiting in Mazas, tot gevangenisstraf van zes maanden, van een jaar of zelfs van langer duur veroordeeld worden, vragen als eene gunst hunne eed te mogen ondergaan; een verzoek waaraan het bestuur soms gemeend heeft te mogen voldoen.

»Op ons voorstel zijn drie geestelijken aangesteld om zich geheel aan de dienst in het strafgesticht te wijden en de gedetineerden te bezoeken. In eene cellulaire gevangenis is dit een hoogst gewigtig punt: de vermaningen der godsdienst, die door de gezamenlijk opgesloten gevangenen met onverschilligheid, ja met weerzin worden aangehoord, worden in de eenzaamheid der gevangencel belangstellend, dankbaar aangenomen. Eenige erge boosdoeners, die vóór hunne veroordeeling in Mazas vertoefden, hebben er lessen opgedaan, waarvan later bij hunne teregtstelling of na hunne veroordeeling de heilzame invloed bleek. Zelfs onder die gedetineerden welke, gelijk wij straks zeiden, verlangen terug te keeren in het gezelschap der gezamenlijk opgesloten misdadigers, zijn er zeer weinigen in wier gemoed de afzondering geen blijvenden indruk achterlaat. Geen gemoed is zoo stug en zoo verhard, dat niet door eenige weken cellulaire opsluiting iets ware vermurwd wordt.

»Hierom zou het ook dienstig zijn, zoover met de vereischten eener preventive hechtenis bestaanbaar is, aan liefdadige personen toe te staan de cellen te bezoeken, om de bemoeijingen der geestelijken van het gesticht te ondersteunen. Dit zou te meer noodig zijn, daar het zoo moeijelijk is aan elken gevangene bij een kortstondig verblijf in de cel arbeid te geven; zoodat van eene bevolking van gemiddeld ruim duizend personen minder dan drie honderd arbeid verrigten, welke door een aannemer bij kontrakt van den Staat gepacht is. Wij hebben gedetineerden gezien die, niet kunnende lezen, gedurende eene preventieve opsluiting van vijf of zes maanden vruchteloos om arbeid vroegen, en alzoo tot eene werkeloosheid gedoemd waren, welke in alle cellulaire strafgevangenissen als de ergste strafverzwaring aan weerspannige veroordeelden wordt opgelegd. Hierin moet verandering gebragt worden, al kost het opoffeningen.

»Voor hen die lezen kunnen, geeft eene gevangenisbibliotheek van omstreeks twee duizend boekdeelen bezigheid. Verder mogen de gevangenen bezoeken van nabestaanden ontvangen, en elk dagelijks omstreeks drie vierden van een uur in de vrije lucht wandelen.

»Een der groote voordeelen der eenzame opsluiting is de wering van die ontucht, welke de ziel nog meer dan het ligchaam van zoovele gevangenen elders verwoest.

»In Mazas zijn in twee jaren tijds op eene afwisselende bevolking van 12,542 gedetineerden niet meer dan 12 zelfmoorden voorgekomen. Daarvan zijn zeven gepleegd in de tien eerste dagen van het verblijf in de cel, en drie na eene veroordeeling tot eene gevangenisstraf van een jaar of korter tijd; de zelfmoordenaars waren aangeklaagd van wanbedrijven die niet van zeer gewigtigen aard schenen te zijn. Hieruit blijkt dat vooral in de eerste dagen de afzondering hard valt en verzachting door toespraak en arbeid behoeft: door welke middelen de zelfmoord in de jongst verloopen zes maanden reeds zeldzamer is en geheel zal kunnen worden voorgekomen.

»Gevallen van krankzinnigheid zijn in Mazas minder dan in de gevangenissen van gezamenlijke opsluiting voorgekomen, te weten negen in twee jaren tijds op eene afwisselende bevolking van 12,542 gedetineerden (niet medegerekend degenen die vóór hunne komst te Mazas reeds blijken van krankzinnigheid gaven). Hieruit blijkt dat de gedetineerde door toespraak en arbeid zeer wel aan de eenzaamheid gewend kan worden."

— De *Moniteur* bevat een opmerkenswaardig verslag aan den Prins-President door den minister van marine over de deportatie van 2000 galeiboeven naar Cayenne, waarvan 1009 reeds vertrokken en in Amerika aangeland zijn; de overige zullen spoedig volgen. De ontgalei van Rochefort zal plegtig gesloten worden.

Het blad bevat bovendien onderscheidene onlangs aangenomen wetten en uitgevaardigde dekreeten.

— Mgr. de Bisschop van Châlons heeft aan den redakteur van de *Univers* een brief geschreven in denzelfden geest als die van Mgr. van Arras. Dit schrijven levert een nieuw bewijs dat de zaak in kwestie slechts is van bloot letterkundigen aard, en dat zij geenszins betrekking heeft op het dogmatiek der H. Kerk, zoodat men dwaas doet van daaraan een al te groot gewigt te hechten.

— Zondag ll. is de generaal de Saint-Arnaud, minister van oorlog, die zich met zijne echtgenoote en een paar vrienden te paard te Saint-Germain-des-Fossés bevond, door een troep kwaadwilligen, die hem echter niet kenden, met een steenworp aan het hoofd gewond.

— De diligence van Rouaan naar Parijs, voor een vrachtwagen willende uithalen, is met de paarden eene steile diepte gestort. De konducteur is onder het rijtuig verpletterd, doch van de passagiers zijn er slechts twee gewond. De overigen, ofschoon geweldig geschokt, kwamen er met den schrik af.

— Men verneemt dat de heer Sabathier benoemd zal worden tot konsul-generaal te Alexandrie; de heer Benedetti, die tot dusver dien post bekleedde, is benoemd tot eersten sekretaris van het gezantschap te Konstantinopel.

— Heden is de *Émancipation Belge* op nieuw in beslag genomen.

— De heer Bienaymé is tot lid der akademie van wetenschappen benoemd.

— Men verzekert, dat de regering voornemens is de belasting op het zout weder in te voeren.

— Te Algiers wordt ijverig gewerkt aan de oprigting van het standbeeld voor den gen. Bugeaud.

(*Per telegraaf*) PARIJS, 7 Julij, 's midd. 12 ure. Een berigt in den *Moniteur* meldt, dat de geruchten betreffende een komplot bij een regement, door verscheidene dagbladen verspreid, geheel en al ongegrond zijn.

MADRID, 1 Julij. Volgens een door de *Gaceta* openbaar gemaakten staat, hebben de inkomsten van het Rijk in de afgeloopen maand Mei 12,490,216 realen meer bedragen dan in Mei 1851.

ENGELAND.

LONDEN, 6 Julij. Gisteren hebben de verkiezingen in de City der hoofdstad plaats gehad. De kandidaten zijn de vier aftredende leden lord John Russell, sir James Duke, baron Rothschild en de heer Masterman. Onlangs hebben de kiezers aan sir J. Duke en den heer Masterman een adres gezonden, waarin hun gevraagd werd hoedanig zij gezind waren ten aanzien van het staatssubsidie aan het seminarie van Maynooth, en hun werd tegelijk te verstaan gegeven, dat de openbare meening gebiedend de intrekking van het staatssubsidie vordert. De twee kandidaten hebben in dien geest geantwoord, doch aan lord John Russell en den heer Rothschild is geene dergelijke vraag gerigt.

»De kiezers der city van Londen, zoo zegt een berigtgever, hebben aan baron Rothschild een adres doen toekomen, om hem te doen weten dat zij zijne kandidatuur niet langer willen bevorderen, uithoofde van den steun, dien hij aan den President der Fransche Republiek heeft gegeven. Zij verwijten hem insgelijks dat hij konsul-generaal van Oostenrijk is, en dat hij gelden verschaft aan den verdrukker van Hongarije en Italie. De kiezers voegden er bij dat zij in deze omstandigheid niet bewogen worden door eenige godsdienstige beweegreden; want dat het integendeel hun wil is alleen voor dengenen te stemmen, die de regten der Israëlieten wil verdedigen; zoodat zij tegen den baron Rothschild zullen stemmen, omdat hij zich tot vriend en steun heeft gemaakt van de vervolgers zijner geloofsgenooten."

Te Westminster wenschen eenige kiezers den heer Coningham. Deze is een socialist, die in der tijd borg is gebleven voor de heeren Louis Blanc, Cabet en Pierre Leroux, die te dezer stede een dagblad wilden oprigten.

Te Greenwich heeft zich de heer Salomons, gelijk de heer Rothschild in de hoofdstad, tot kandidaat gesteld.

Sir J. Graham heeft zich kandidaat gesteld te Carlisle. Zijne geloofsbelijdenis loopt geheel over den vrijen handel, en het vraagstuk der godsdienst wordt er naauwelijks in aangestipt. Sir Graham zegt alleen, dat hij nimmer zijne stem zal geven aan een outwerp, dat strekken zal om het openbaar onderwijs geheel aan de geestelijkheid over te laten. Wij komen hier nader op terug.

De *Morning Herald* vermeent dat de verkiezingen ten gunste van het bewind zullen uitvallen, zelfs geeft het blad reeds op hoe groot de ministerieele meerderheid zal zijn, en meent dat het nieuwe parlement 379 ministerieele leden tegen 220 leden der oppositie tellen zal.

Men leest n. l. in den *Morning Herald*, het orgaan van het bewind, het volgende: »Het verblijdt ons, na een zorgvuldig onderzoek en op grond van alle ons toegekomen berigten te kunnen zeggen dat de verkiezingen waarschijnlijk zeer gunstig voor het tegenwoordig bewind zullen uitvallen. De meest verrassende veranderingen mogen in Ierland worden te gemoet gezien, alwaar het ministerie verscheiden voorstanders zal aanwinnen. Wij hebben met groote zorg eene tabel vervaardigd van de waarschijnlijke uitkomst der verkiezingen voor Engeland, Wales en Ierland; en wij houden ons verzekerd dat, hoewel daarin hier en daar feilen mogen zijn, echter de totalen blijken zullen niet veel van de waarheid te verschillen; de rekening is veeleer te laag dan te veel ten voordeele des bewinds gesteld. De verkiezingen in Schotland zullen in den tegenwoordigen stand der vertegenwoordiging van dat deel des lands geen wezenlijke verandering brengen; doch zelfs van daar zullen waarschijnlijk zeven ministeriele leden meer dan thans worden afgevaardigd."

— Te Stockport blijft kalmte heerschen. Zondag jl. is eene talrijke menigte uit de omstreken, en hoofdzakelijk van Manchester, naar Stockport gekomen, om de sporen der verwoesting te beschouwen, maar alles is zeer rustig toegegaan: Katholijken en Protestanten hebben zich allen vreedzaam elk naar zijne kerk begeven. Op die rustige houding der bevolking stuiten de misdadige pogingen van enkele Ultra-Protestanten deerlijk af, die met het doel, om op de verkiezingen te werken, het godsdienstige twistvuur willen doen ontvlammen. Zoo heeft men een billet op de muren te Stockport aangeplakt gevonden, waarin met aandrang de onverdraagzaamheid werd aanbevolen, en waarin men spreekt van het staaltje van moed, dat de Britsche leeuw den laatstvorigen nacht gegeven heeft.

Het onderzoek naar de schuldigen wordt steeds voortgezet, maar zonder gevolg.

— Eenige bladen berigten dat de Koningin binnen kort Ierland zal bezoeken, waarna zij zich naar Balmoral in Schotland zal begeven.

— Lord Howden, Engelsch gezant te Madrid, die zich thans alhier bevindt, heeft een paar maal eene bijeenkomst gehad met Lord Malmesbury sekretaris van buitenlandsche zaken.

— Volgens berigten uit New-York had de whig-vereeniging te Baltimore den generaal Scott tot kandidaat voor het voorzitterschap der republiek, en den heer William Graham, van Noord-Carolina, tot kandidaat voor het ondervoorzitterschap, gekozen.

— Uit Panama wordt van den 3 Junij gemeld, dat gen. Flores nog altijd te Puna bleef met negen schepen en genoegzame gelden voor zijne onderneming. Hij wachtte slechts de aankomst van een stoomschip af om den aanval te beginnen.

DUITSCHLAND.

KEULEN, 7 Julij. Aan de Kielsche hoogleeraren is het honorarium tot 1°. Julij uitbetaald. Met dien dag houdt alle uitkeering van emolumenten op. Ook ontvangen zij geenerlei pensioen.

BERLIJN, 7 Julij. De Koning is gisteren uit de Rijnprovincie alhier teruggekeerd. De Keizerin van Rusland, alsmede de Prins en Prinses van Pruissen, worden mede hier te gemoet gezien.

De Keizer van Rusland wordt den 9 dezer hier verwacht. Beiden zijn voornemens den geboortedag der Keizerin, 13 Julij, in den kring der koninklijke familie te vieren en daags daarna de terugreis naar Petersburg weder aan te nemen.

WEENEN, 5 Julij. De Keizer heeft de aanzienlijke som van 150,000 lires toegestaan voor dringende verbeteringen aan den Dom te Milaan.

— Aangaande de zending van den heer von Bismark Schönhausen naar Weenen, die tot zoo velerlei gissingen aanleiding heeft gegeven, leest men in het Oostenrijksche regeringsblad van 2 Julij:

»De Koninklijk-Pruissische gezant ter Bondsvergadering, von Bismark Schönhausen, die ter vervanging van den met verlof afwezigen Pruissischen buitengewonen gezant en gevolmagtigden minister graaf v. Arnim, als gezant en gevolmagtigd minister in buitengewone zending bij het Keizerlijk-Oostenrijksch hof geakkrediteerd is, heeft den 24sten Junij te Ofen de eer gehad zijne geloofsbrieven aan Z. M. den Keizer te overhandigen."

— Men schrijft uit Venetie aan de *Triëster Ztg*:

»In de drie jongste nachten zijn 18 personen, die verdacht waren van deelneming aan geheime klubs, gearresteerd en naar den kerker San Severo gebragt. Gelijksoortige arrestatien hebben ook plaats gevonden in eenige andere steden van het Lombardisch-Venetiaansche koningrijk te Milaan, Mantua, enz."

ITALIE.

De Sardinische Kamer van Afgevaardigden heeft in hare zitting van 2 Julij de diskussie over het wets-ontwerp betreffende het burgerlijk huwelijk voortgezet en tot art. 14 gebragt.

Uit Milaan verneemt men, dat er wederom eenige arrestatien plaats hadden, die men met de staatkunde in verband brengt.

BELGIE.

BRUSSEL, 6 Julij. De generaal Changarnier begeeft zich naar Londen.

— De echtgenoot van den Deenschen gezant te Parijs, Mevr. Moltke, reisde naar Brussel. Bij het vertrek waren de reizigers gewaarschuwd, dat men niet van rigting zou veranderen. Te Douai stapte deze dame even af om eenige ververschinge te gebruiken, op hare plaats achterlatende hare reisnecessaire, eenige kleine voorwerpen en eene portefeuille met 10,000 franks. In het rijtuig teruggekeerd, vond zij die voorwerpen niet meer en vernam tot hare verbazing, dat in weerwil van de waarschuwing eene verwisseling van rijtuig had plaats gehad, en dat het rijtuig, hetwelk zij had verlaten, naar Rijssel en Calais was vertrokken. Aan het eerstvolgende station deed zij per telegraaf hare reklamatie overbrengen, welke tot gisteren zonder gevolg gebleven.

STADSNIEUWS.

In de 217de Staats-Loterij zijn in de 5de Klasse bij de 8e Trekking prijzen van *f* 1000 of daarboven te beurt gevallen aan N°. 16010, *f* 100,000.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 8 Julij.

GETROUWD (8 Julij): J. F. C. Wandscher met A. C. Pilger.

BEVALLEN (5 Julij): J. C. W. Thijssee, geb. Boukamp. — (6 Julij): A. Bispinck, geb. Kundert, Z.

OVERLEDEN (4 Julij): G. S. C. Meynadier, geb. Wijtzes, 41 j. — (6 Julij): W. van Dijk, 34 j. — (8 Julij): C. Reygers, wed. J. Arends, 8? j.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

		7 JULIJ 4½ u. gebl.	8 JULIJ	4 u.	gebl.
NEDERL. Werkel. Sch. à 2½ pCt.		63⅛	64⅛	63 7/16	63⅛
Dito Dito	3	75⅛	75½	75 9/16	
Dito Dito	4	95½	95½	95 7/16	
Dito Obligatien O. I	4	95	95 1/16		
Amortis. Syndic.	3½	94½			
Handel-Maatschappij	4½	123			
Ned. Rijn-Spoorweg		101½			
Aand. Holl. S. M.					
Obligatien		102			
BELGIE, Obligatien 1844					
Cert. bij de Belg. Bank.	2½	51¾	52⅛		
Dito bij Rotsch. en Volksv.		52⅛	52½	52⅝	
FRANKRIJK, Obligatien	3	67¾	67⅞	67 [illegible]	
SPANJE, bij Ardoin 1835	5				
Dito Nieuwe	1				
Dito 2/m. Beurveil.		22½	22 7/16	22½	
Dito	3	49⅝	49 [illegible]		
Dito Binnenl. 2400 P.		44 [illegible]	45		
Coup. Bewijzen.		2 5/16	2 5/16		
Passive		6¼	6 5/16	6¼	
Fransche Uitgest.		6¼	6 1/16	6¼	
PORTUGAL te Londen 5 pCt. nu 4		43⅛	43½	4[illegible]	
Dito Dito		40½	40 7/16	40⅜	40⅜
RUSL. bij *Hope* 1798 en 1816	5	108⅝			
Dito Dito 1828 en 1829		106¼	106⅝		
Cert. bij d°. 1831 en 1833		97⅞	97		
Dito	4½	102⅛	102½		
Dito bij *Hope*	4	92¼	92¼		
Dito bij *Stieglitz en C°.*		92	92		
Dito bij id. 5de Serie	4				
Cert. te Hamburg	5				
Inschrijving in Assignat.	6	69⅝			
Cert. van dito		71⅛	72⅛		
POLEN, Aand. à fl. 500					
Dito met Lot. „ 300					
AMERIKA, Bank-Actiën		4⅝			
PRUISSEN, Aand. met Lot. R. 50 *f*					
OOSTENRIJK, Metalliek	5 pCt.	78⅞	78¾	78 13/16	
Dito 1851	2½	40¾	41⅛		
Dito Nieuwe	[illegible]	41[illegible]	40[illegible]	40⅞	
Dito Nieuwe	5	89⅞	[illegible]	90	
Ween. Bank bij *Goll en C°.*					
Dito	4	69¼			
Letter B	5	89⅞	89⅛		
Aand. met Loting fl. 500 *f*					
Nieuwe dito „ 250		330			
NAPELS, Cert. *Lam en Bouwer*	5 pCt.				
BRAZILIE te Londen 1824	5	99½	99½	99⅝	
Dito Leening 1843	5				
Dito £ 200					
PERU	5				
MEXICO Nieuwe		28	28⅛	28 5/16	
VENEZUELA à £ 100	3½		44¼		
GRENADA à £ 100	2				
ECUADOR à £ 100		4 1/16			

Polen, Cert. 4 pCt. 84⅞, 85; Grenada uitgestelde 9⅞.

Over het geheel was de handel en variatie, zoo in Binnenl. als Buitenl. effecten, van weinig beteekenis. Van de laatste blijft echter met willige markt veel vraag naar alle soorten van Spaansche en Belgische, de laatste sluiten ½ pCt. hooger.

Koers van het Geld: Beleening 2½ pCt, Prolongatie 2½ pCt. Diskonto 2 pCt.

Wisselkoers.

Parijs	2/m.	*f* 56¼	Livorno	2/m.	*f* 38⅞
„	zigt	„ 56 9/16	Napels	„	„ 81⅛
Bordeaux	2/m.	„ 56	Petersburg	„	„ 1,85
„	½/m.	„ 56¼	Weenen	6/w.	„ 29¾
Madrid	3/m.	„ 246	Augsburg	„	„ 35⅜
Cadix	„	„ 246	Frankfort	„	„ 99
Seville	„	„ 242	Hamburg	2/m.	„ 35¼
Bilbao	„	„ 243	„	zigt	„ 35½
Lissabon	„	„ 42	Londen	2/m	„ 11,90
Porto	„	„ 42	„	zigt	„ 11,95
Genua	2/m.	„ 46⅞	Rotterdam		„ ⅛

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 7 Julij. Belg. leen. 2½ pc. 54¼; 1840, 5 pc. 100⅞, 1842, 100¾; 1852, 100⅝; Spanje Ard. 1 pc. 22 3/16; Binnenl. 3 pc. 45 3/16; Coupons —; Rom. Leening 1835 —.

PARIJS, 6 Julij. Fransche 3 pc. 72.90; id. 4 pc. 91,25, 4½ pc. 103,20; Schatk. 3,50; Bank-Actien 2740,—; Belg. 1840, 5 pc. —; 1842, 5 pc. —; 4½ pc. —, 2½ pc. —; Rusland 4½ pc. —; Napels 5 pc. —,—; Spanje, Buitenl. 3 pc. 48; Binnenl. 3 pc. 44; Holl. 2½ pc. —; Piemont 1851, —,—; 1849, —,—; 1851, 975,—; Haïti 330,—; Rom. Leening 1830, 95⅞.

MADRID, 1 Julij. Spanje 3 pc. 45¼; Ardoins 1 pc. 22; Uitg. Schuld 5 7/16; Coupons 1⅞.

LONDEN, 6 Julij. Cons. kont. 100⅛ a 100⅜; op tijd 100⅜ a 100⅜; Braz. 101 a 102; 1829/39 100 a 101; Den. 3 pc. 81 a 82; 5 pc. 105½ a 106½; Ecuad. 4½ a 4¾; Gren. 22 a 22½; Uitgest. 10 a 10½; Mexiko 33⅛ a 33⅜; Peru 4½ pc. 104⅛ a 105½; Uitgest. 67½ a 68; Rusl. 1822 5 pc. 117 a 118, (N.) 4½ pc. 103 a 103½; Portugal 5 pc. 101 a 103; 4 pc. 38½ a 39; 3 pc. — a —; Spanje 1 pc. 22⅛ a 22¼; 3 pc. 48¾ a 49¼; Coup. cert. 3 a 3⅛; Passive 5⅞ a 6; Holl. 2½ pc. 63 a 63¼; id. 4 pc. 96 a 96½; Venez. 44 a 46; Uitgest. 17 a 18.

BERLIJN, 6 Julij. Schuldbr. 3½ pc. 92⅞; Loten 124½; Rusl. Stiegl. 4 pc. 96; Pools. 4 pc. 89¼; Loten fl. 200 21½; id. fl. 300 153; id. fl. 500 90; Amsterdam zigt 142½g; id. 2/m. 141⅞g.

HAMBURG, 6 Julij. Rusl. Eng. Leen. 110¼; Stiegl. 4 pc. 90½; Spanje, [illegible] pc. 21⅛; Binnenl. 3 pc. 42½.

FRANKFORT, 6 Julij. Met. 5 pc. 82⅛; 4 pc. 66; 2½ pc. 42¼; Bank-Actien 1387, Darmst. Loten fl. 50 90¼; id. fl. 25 29¾; Badensche Loten fl. 50, 65; id fl. 35, 38⅝; Nassausche 27¼ Holl. 2½ pc. 63, Werk. Sch. 4 pc. 94¾; Sijndic. 3½ pc. 94

HANDELSBERIGTEN.

GRAANMARKT.

SCHIEDAM, 7 Julij. Rogge. Verkocht: 146/2 ℔ Arendsburg. *f* 195 kont. — Moutwijn *f* 12,12½; Jenever *f* 15,75; Amst. Proef *f* 17,00, per Ned. vat zonder fust zonder de belasting.

ANTWERPEN, 7 Julij. *Koffij.* De handel is voortdurend onbelangrijk.

Granen. In Tarwe en Rogge ging weinig om.

LONDEN, 6 Julij. *Ruwe Suiker* Vreemde met minder levendige vraag dan Vrijdag. Er zijn slechts twee ladingen verkocht (ca. 5000 k.) Blond Havana van 21 a 21 s. 6 d. voor N°. 11 a 11½. — *Geraffineerd.* Met meer vraag maar vond grif nemers tot vorige prijzen; bruine lompe 46 s. 6 d. a 47 s. Gestampte gezocht voor uitvoer, en ferm.

Koffij. Trekt weinig de aandacht offschoon men op voordeliger voorwaarden teregt kan komen. Native Ceylan 44 s. 6 d. a 45 s.

De aan-, uit- en doorvoer van levensmiddelen te Amsterdam, van 28 Junij tot en met 3 Julij, zijn geweest als volgt:

Aanvoer: Tarwe L. 62. — Boekweit L. 24, 2 M. — Rijst 348200 ℔.

Uit- en Doorvoer: Tarwe L. 377, 16 M., 43 K. — Rogge L. 302, 29 M., 20 K. — Erwten 14 M. — Boonen 6 M. — Meel 6?9 ℔.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

TEXEL, 7 Julij. K. Ouwehand, Preciosa, Curaçao.

UITGEZEILD:

TEXEL, 7 Julij. H. D. van Wijk, Maria, Soerabaija. - J. R. de Boer, Henrika, Suriname.

CARGA-LIJSTEN.

ROTTERDAM.

SOERABAYA, Nieuw Lekkerland, Hoffman: 844 krij[illegible] Comp.; 180 krij. dito, J. Roelandts en Comp.; 148/2 legg. Arak, Hoeman en Horrepaal, 9074 st. Huiden, N. H. M.; 2373 b. Rijst, 25 legg. Arak, Boissevain en Kooy, te Am- 6 k. Cochenille, Order.

RIVIER-VAART.

AMSTERDAM, 8 Julij in lading naar:

Dusseldorp, Neus en Urdingen J. Hespe, Niederrein N°. 8.
Ludwigh. & Heilbr. J. Kirchener, Ludwighaven N°. 8.
Weesel A. Balk, Alma.
Duisburg J. Otten, Johanna
Frankf. & Coblenz G. Caldenhoven, Frankfort N°. 23.
Manheim J. Andres, Telemac.

AMSTERDAM 8 Julij vertrokken:

Dusseldorp, Neus en Urdingen W. Wientjes, Niederrein N°. 2.
Weesel P. J. Balk, Vrouw Rebecca.
Duisburg C. Scholten, Hoffnung.
Manheim C. Neff, Oceaan.

Rijnhoogte ARNHEM 7 Julij 2 el 60 duim.
KEULEN 6 „ 12 voet 0 „

ADVERTENTIEN.

Te Amsterdam bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.